

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

SONDAGEN DEN 20 JULI 1919.

ILLUSTRERAD TIDNING

HÖGSKOLAN

GRUNDLAGD AV FRITHIOF HELLBERG

FÖR KVINNAN OCH HEMMET

HUVUDREDAKTOR:
ERNST HÖGMAN.RED.-SEKRETERARE:
ELISABETH KREY-LANGE.

Barnet. Ur J.-H. Rosny: Un autre monde. *Till svenska av Algot Ruhe.*

I
DET ÄR EN MORGON I JUNI, EN DAG i början av månaden, då ännu våren är kvav. Aldrig synas blommorna mer överdådiga än i dessa dagar. Innan deras älskog dåsar in under sommarvärmen, utstöter den ett jubelskri och svänger i luften, doftande som rökelsekar, kronornas prunk. I början av juni, då solståndet nalkas, står nygrönskan i sin fagreste prakt.

Denna morgon gick de båda makarna genom kyrkogården. Och denna kyrkogård hade över sig något av den lustiga trevnad, kyrkogårdar ibland kan ha, med sina små dockhus bland de många korsen — en karikatyr av livet, som i alla fall gör hjärtat bedrövat, så visst som ej ens själva det löjliga är i stånd att breda löjets skimmer över Saknaden och Fruktan.

De båda gick där bland gravstenarna, rörda till tårar, när de såg de små bänkarna, hela det leksaksmöblemang man finner i sådana små trädgårdar, och den tygellösa fantasi, som tar sig uttryck i dom där familjegravarna, med psalmvers, ristade i guld på marmor.

De kom för att se om sin lille, som låg där under ett fäcke av violer, med ett staket, en bruten pelare, en liten bänk, ett porträtt — hela den vemodiga Dödens leksakslåda. När de hunnit fram till närheten av graven, började de bittert gråta bägge två. I deras själar uppstod igen den lilla ljuva varelsen i sin silvervita oskuld,

med sin blomlika silhuett. Ack, när de höll i sina armar detta kött av deras kött, lyddes till hans liv och undrade över hans andedräkt! Å, lilla kära bleknade röst, vita bröst som lyste fram under tröjan, med sina rän-

der i blått och rött, o, den ljuvliga fanfaren då han skrattade!

De grep varandras händer, deras sorg kom igen, alldeles som på dödsdagen. De kände hela fasan av att vara utan honom här i världen. Mannen mumlade:

— Hur ofta har jag inte måst ta tag i mig själv för att inte gå och slå ihjäl den lymmeln till doktor, som lät honom dö i mässlingen...

Han påminde sig rasande, hur han såg ut, den där doktorn, som han avskydde i mordisk ilska. En tung snyftning — och han pressade våldsamt hustruns hand. Men hon blev bara ännu blekare vid hans ansken och miste till och med kraften att gråta. Hon återsåg sorgespelet sådant det verkligen gått till, i all dess fasa, som övergick all mänsklig fasa.

Det är en morgon, likadan som denna. Doktorn har nyss varit där, en stackars karl med fullt upp att göra, en fuskare. Han har föreskrivit ett varmbad, och modern vill själv utföra hans föreskrift, medan jungfrun gick på torget. Hon har givit barnet ett bad, hon har torakat det, sittande framför brasan. Sedan överföll henne en stor trötthet — av hennes vakor, av hennes myckna ångest. Hon blundar till ett slag, sömnen griper henne som en svimning, innan hon ens hunnit lägga den lille tillbaka i hans korg. Hennes sömn är tung, den är tom, utan en dröm. Hon rycks ur den med ett slag, liksom hon

SVENSK SOMMAR. MOTIV FRÅN DALALVEN VID BORLANGE. — G. Heurlin foto.

föll i sömna med ett slag. Och sorgespelet är fullbordat, den ödesdigra sammankopplingen av tillfälligheter, som gör att den oskyldigaste handling, i skötet av en fullkomlig trygghet, kan få följder, vida värre än mordarens kniv eller giftblunderskans flaska. Framför henne i vattnet ligger barnet orörligt. Ur moderns öppnade famn har det glidit, rullat ned, förgåtts i samma död som en skeppsbruten ute i det rasande havets omätlighet...

Allra först ville hon också dö, med ett språng rymma undan från det liv, i vilket en sådan oerhörd slump kan blanda sig in. För henne har hela världens skepnad med ens skiftat betydelse, varje ting har blivit något fasansfullt, ett slags medbrotsling till detta mord. Men strax därpå vaknar en skräck, större än hennes smärta, ett medlidande, som tränger undan till och med hennes förtvivlan. Hon tänker på den andre, på honom som skapade jämte henne, och fullt lika mycket som hon älskade den som försvunnit. Hon vill inte att han skall få veta om det förskräckliga, att hans fadershjärta skall se sig som offer för en så lumpen skickelse. Då tar hon, med vanvetlig skarpsynighet och klär av det lilla liket de nedblöta plaggen, klär på det igen, utplånar såvitt det står i hennes makt varje spår av vad som skett. Och när jungfrun kommer tillbaka, skickar hon henne att be doktorn komma. Den klåparens fastställer utan vidare döden, som han ju ser varje dag, undersöker flyktigt, talar svävande om kongestion, om något som tillstött. Och ingen enda, fadern, stadsläkaren, vännerna, ingen misstänker någonting. Döden har kommit och gått, namnlös, som när ett litet kryp dör under ett grässtrå.

II.

Hon grubblar över detta och känner hur krafterna sviker, hon sjunker till mannens bröst. Plötsligt reser sig beaktelsen såsom ett vilt djur i tjocka skogen. Men samma dunkla kraft som hittills drivit den tillbaka jagar den bort ännu en gång. Med skälvan- de händer lägger hon blommorna på graven, ordnar med de gamla kransarna, snyggar upp det oansenliga, hennes lilles dödsbjäll.

Ett tjusande solskikt breder sig fram mellan molnen. Småfåglarna kvittra över det blomsterklädda intet, myrorna sträva med sitt brådsnkande göra, och ett irrande bi slår en lov för att söka sin balsamiska näring..

Modern önskar hon kunde finna tröst i all denna härliga oberördhet av bekymmer, för en minut vältra av sin förfärande börda. Men hennes hjärta är beslutet, hennes instinkt orubblig: för henne finnes intet hopp. Världen har en gång för alla fått en bitter smak. Hon är icke i stånd att förlåta, vare sig slum- pen eller sig själv.

De vandra tillbaka med långsamma steg. Hennes make mumlar:

— Ser du, det finns ögonblick, då jag känner liksom ohyggliga samvetsksamhet, då det förefaller mig som om jag vore skyld till att vi miste honom, då jag gick och ringde på hos den idioten till doktor... Det hjälper inte att jag säger till mig själv, att jag inte visste bättre — att jag inte kände någon annan — att jag inte kunde ana, vilken fuskare han var... jag känner mig i alla fall brotts- lig... Och i sådana ögonblick, min älskade hustru, då har jag behov av att du lugnar mig... att du förlåter.

Och han tillägger med en viskning, bönfäl- lande:

— Förlåt mig!

Men hon tänkte — gripen av den hemska

ironien i detta tal — att förvisso inget annat än den rena slumpen hade kunnat skapa li- vet, och att av alla människors kortsynta drömmar den enfaldigaste var drömmen om rättfärdighet, om godhet och om ett hinsidan.

Gammal skotsk levnads- visdom.

Till svenskan

Av ELISABETH HÖGSTRÖM-LÖFBERG.

I.

ÄT MINDRE! Andas djupare och mera!
Låt tungan vila, tankarne bli flera!
Låt ej din dräng få sadla häst så ofta,
men vandra själv igenom mark, som doftar.
Köp färre dräkter! Bad tag kallare och flera!

Stäng grubblet ute, och arbeta mera!
Skriv ej så många siffror, giv så mycket mera!

Predika mindre! Religionen praktisera!

II.

Dessa, som alltid ha tak över hjässan
och en bäddad säng att sova uti
och jämnade vägar för foten att vandra,
och äta sin föda, lagad av andra,
och bära kläder, som tvättade bli
av andras villiga tjänarehänder
— som aldrig trampat i mörka gränder
och aldrig vildmarkens stiglösa led,
som aldrig ha hållit sin brasa med ved,
de äro ej jordens herrar och ägare,
som dricka ur lyckans bägare.
De äro blott dryga hyresgäster,
som aldrig få kort till naturens fester,
till arbetsglädjens växtliga land.
De leva sitt liv i andra hand.

III.

Var stark!

Vi äro ej komna hit att leka, drömma och dryfta.

vi ha stora gärningar för oss, vi ha dryga bördor att lyfta.

Var sann!

Knäpp icke fromt dina händer, då tadtlet bor svart i din själ!

Le icke mot din broder, då du grämer dig över hans väll!

Var god!

Njut icke av solen, därför att andra i skug- gan få bo!

Giv mera i tysta timmar, än någon om da- gen kan tro!

Var lycklig!

Låt minnena vila, och låt Gud ha din fram- tid gömd!

Njut mer av att människa vara, än att bliva stor och berömd.

Villorna mitt emot.

Novell av VIVA BAUER-OSTERMAN.

(Forts. o. slut).

Det är nyårsafton, och jag gick ut tidigt på morgonen för att göra några uppköp. Ack, vilka magra uppköp i jämförelse med dem jag gjorde för ett par år sedan, då jag ännu hade vårt stora hem att styra och ordna för! Vilken brådska och vilken glädje var det ej då! Hela släkten skulle samlas hos oss; far var ju medelpunkten för oss alla. Vårt hem var rikt och gästfritt, jag behövde aldrig tänka på utgifterna. Jag var så van att räkna med rikedom som med en del av mig själv, så t. o. m. då man sade att Georges friade till mig för pengarnes skull, kände jag mig ej mer förolämpad än om man hade sagt, att han tog mig för mitt vackra ansikte. Det var först då pengarna voro borta och Georges med dem, som jag förstod vad de betydde och förstod vad jag själv var utan dem: en halvgammal flicka med ett skapligt utseende men låghalt och utan en sou på kistbotten. Förut hade det aldrig bekymrat mig, att jag haltade en smula, men nu syntes det mig plötsligt som ett hemskt lyte; jag förstod ej att Georges någonsin kunnat tänka på att gifva sig med mig. Det var alltså endast pengarna som spelat en roll för honom. Ty när de voro borta och far var död så blev han ju så förändrad, skrev endast korta biljetter, vilka snart helt och hållet uteblevo trots alla mina brev och frågor. Och likväl lever han, jag vet, att kriget ej slukat honom ännu. Men jag vill inte tänka på det, inte i dag på nyårsaftonen då alla minnen så lätt sliga upp ur sina gravar.

Jag skall gå bort till strykerskan med en liten docka, som jag köpt till den lilla, och i eftermiddag går jag upp till Berthe med mössan, som jag just nu fått färdig. Det blir de enda gåvor, som min anspråkslösa kassa tillåter mig. Musikeleverna ha jullov nu, det blir att spara ännu mer den här månaden.

I villorna mitt emot är det ej mycket festligt. Majorens ha rest bort över helgen, och hos redaktörens är det dystert som vanligt. D. v. s. litet bättre är det väl nu sedan han fått sin hyresgäst, en ställig ung man, som tycks ha något arbete här i närheten. Det är som om hans glada hurtighet lyste upp hela huset en smula, och flickan i köket sjöng i går då jag gick förbi. Är det väl en begynnande komedi eller tragedi? Jag har alltid väntat mig något av redaktörens villa.

Berthe var än mera tragisk än vanligt i dag, och ändå är hon nu uppe igen och kan lämna sjukhuset redan om ett par dagar. Även hon har ju sina nyårsminnen, sina fem lyckliga år att begråta.

— Men du har ändå levat, Berthe, säger jag, då däremot jag — — —

Och nu först är det som hon påminner sig att också jag mistat något genom kriget.

— Stackars Henriette, säger hon, och hennes ansikte lysar av medkänsla. Ja, du har rätt, det är kanske värre att förlora den lyckan som man aldrig fick äga.

Vi sitta tysta en lång stund hand i hand; det är en tung tystnad, som småningom känns alldeles outhärdlig. Plötsligt frågar Berthe för att komma ifrån den:

— Minns du Charles Stern?

Jag nickar jakande och ser otvetydigt för mig en ung man, om vilken det en gång i tiden sades, att han var dödligt förälskad i den vackra Berthe.

— Vet du, han är underläkare här på det

Iduns byrå och expedition,

Mästersamuelsgatan 45, Stockholm.

Redaktionen: kl. 10—4. Expeditionen: kl. 9—5.
Riks 1646. Allm. 9803. Riks. 1646. Allm. 6147.
Red. Högman: kl. 11—1. Annonsskont.: kl. 9—5.
Riks 8660. Allm. 402. Riks 1646. Allm. 6147.

Iduns prenumerationspris:

Idun A, vanl. uppl. med julnummer:	Idun B, praktuppl. med julnummer:
Helt år Kr. 14:—	Helt år Kr. 18:—
Halvt år » 7:25	Halvt år » 9:25
Kvartal » 3:75	Kvartal » 4:75
4:de kvartalet » 4:50	Månad » 1:75

Iduns annonspris:

Pr millimeter enkel spalt:

40 öre eft. text.	Utländska annonser:
45 öre å textside.	45 öre efter text., 50 öre
20 % förhöjning för å textside, 20 % förh.	för särsk. begärd plats.
särskilt begärd plats.	för särsk. begärd plats.

stora sjukhuset, och han kom och hälsade på mig härom dagen och såg på lille Pierre. Jag var så glad åt att se honom igen, ty han var ju en av Pierres bästa vänner. Han var så snäll och vänlig, och det var så roligt att tala med någon om den tiden...

Hon försjuncker åter i sina minnen, och jag reser mig för att ta avsked. Jag vet ej hur det är, men i dag orkar jag rakt ej med mer än mina egna.

Majorens har kommit hem igen från sin vintersejour bland bergen. Deras förnäma hund känner sig ännu viktigare än vanlig. Han sitter utanför porten och brinner av lust att springa bort till de andra hundarna och tala om, att han är hemma igen. Men som detta ej är förenat med hans värdighet, sitter han likväl kvar och nöjer sig med att skälla ut sitt hjärtas känslor, så fort någon av hans eget släkte kommer i närheten. Han skakar av köld och nervositet och lyfter än på den ena framtassen och än på den andra. Till slut springer han upp, hoppar in genom hålet i grinden och gör en tur runt sin hårdfrusna egendom för att inspektera att allt är sig likt. —

Redaktören går ett slag i sin trädgård som vanligt varje kväll. Han gnuggar sina frusna händer och stirrar upp mot himlen. Så kan han stå en lång stund, liksom han verkligen såge några stjärnor blinka genom allt detta grå töcken. Och kanske ser han dem också. Ty för honom finns det kanhända ändå alltid en lysande stjärna däruppe.

Men för flickan i hans kök har det visst gått upp minst en ny sol. Hon strålar och skiner numera i kapp med kopparkärlet på väggen. Hela dagen putsar och fejar hon, och på kvällen kammar hon länge och omsorgsfullt sitt långa svarta hår. Då hon sedan sitter vid fönstret, är det ej längre någon obestämd längtan i hennes ögon. De spana ivrigt efter en lång manlig gestalt, som vid skymningen brukar vända hemåt till sitt gavelrum.

Själ sitter jag även och spanar efter en enda liten ledstjärna genom allt detta täta vintermörker. Men jag finner ingen. Endast två små lysande fönster finner jag att rikta blicken emot. Det ena är strykinrättnings. Ett varmt gult sken flyter ut därifrån till sent in på kvällen. Så det arbetas därinne! Först vid 9-tiden kommer mannen för att hämta hustru och barn. De bo i samma hus, och snart ser jag ett annat fönster tändas i våningen en trappa upp. De lyckliga som kunna vila ut efter en väl fylld arbetsdag!

Det andra ljuset kommer från hotellet. Alltid från samma fönster uppe i 3:dje våningen. — Där bor Georges, säger jag för mig själv och gläder mig åt den tanken, fast att jag vet att det ej är sant. Georges finns ej bland de internerade på hotellet mitt emot. Jag har nämligen bett Berthe höra efter där, ty själv vågar jag mig ej dit. Nej, han finns ej här i staden, men någonstans finns han ju ändå, någonstans lyser det ju ett ljussken även för honom. Ty Georges är inte död. Jag vet det lika visst och säkert som jag vet, att vi två trots allt ändå ej äro skilda från varandra.

Det lider mot våren nu. Kastanjealléens brunaktiga skiftning har övergått i en grönskimmrande ton. Var morgon spejar jag efter om ej bladen skola ha slagit ut, men nej, inte ännu. Tålmod några dagar eller veckor till kanhända! Men solen har ändå kommit tillbaka, och jag sitter på min lilla balkong och njuter som en katt i solskenet efter

Två dikter.

Av Jenny Rieck-Müller.

I MÖRKER.

Solen står högt på himmelen,
den skiner så ljust och varmt.
Men i mitt hjärta är mörker,
där är så fattigt och armt.

Dagen är strålande vacker,
men mitt sinne är sjukt och tungt,
mitt hjärta darrar i smärta,
mitt blod är så rött och ungt.

Klockorna ringa till sabbat,
till vila och ro och ljus.
Men mitt hjärta slår hårt i vända,
mitt blod går i svallande brus.

Hur kan väl solen skina
och klockorna ringa till ro,
när min själ är i villande mörker,
när mitt hjärta förlorat sin tro.

Hur skall jag kunna leva,
när livet är så svårt,
när jag mistat all min glädje,
när mitt hjärta klappar så hårt.

Klockorna ringa till sabbat,
till glädje i evig tid.
Klockor, hjälpen mig söka
och giva mitt hjärta frid.

UR DJUPET.

Jag är en strunt,
jag är en lump,
jag är ett kreatur.
Jag sträcker mig mot stjärnorna,
men ack, jag spårar ur
i början av mitt djärva lopp
från vägen, som jag stakat opp.

Jag sitter i ett milddjupt hål,
och där är svart och kallt.
I höjden lyser månens bål.
— Så ouppnåeligt allt.

Jag är så dum,
så trög och stum
med jordebunden kropp.
Jag längtar efter stjärnorna
men när ju aldrig opp.

Jag gråter i min mörka vrå,
nu föll en brännhet tår,
ty stjärnorna jag ej kan nå
från djupet, där jag står.

Den fåren. — Se, den har ock glans
av stjärnors återsken.
Så ock för mig till slut det fanns
en stjärna klar och ren.

denna långa kalla vinter. Fattigdomen är mindre tung att bära så här på vårsidan, då naturen själv består centralvärme. För övrigt har jag fått ett par nya elever, som betala rätt bra; med mycken sparsamhet kan jag alltså få det att gå ihop för mig utan att direkt behöva svälta. Och som sagt, allt går lättare nu fram på vårsidan.

Alla människor lysa upp, och t. o. m. Berthe har fått en svag livsrodnad över sina bleka kinder. Hon tycks verkligen leva upp igen och gå en ny vår till mötes. Jag går ofta ut tillsammans med henne när hon kör sin lille Pierre i vagnen, och ofta ser jag med avund på hennes lätta spänstiga gång. Ack, den som ändå hade två friska fötter! Jag tror också, att hon är vackrare nu än någonsin. Det ligger en sådan djup allvarlig känsla över henne, ett inre sken, som ej fanns där för några år sedan. Den lille Pierre frodas och växer i solskenet. Han har nu ett litet rart runt ansikte, vars drag börja formas, och han har också små knubbiga händer, som ivrigt börja gripa efter föremålen omkring honom.

Ibland går jag ensam ut med honom då Berthe ej har tid. Vi trängas bland alla de andra barnvagnarna nere på kajerna, och då någon vänder sig om och ser på Pierre, känner jag mig stolt och lycklig som en mor. Men strax efteråt får jag ett litet hugg av smärta vid tanken på att han ej är min. För övrigt njuter jag av de här promenaderna. Sjön är så gnistrande djupblå, och då man har staden en smula på avstånd, ser man hur väl den ligger inramad av bergen. Det är som om den vuxit upp här av sig själv. Den hör samman med naturen här, tycks vara en del av den och ej av människohänder uppförd. D. v. s. när man har den på så pass avstånd, att man ej kan urskilja skyltar och ljusreklamer. Men väl inne i staden igen grips jag av melankoli.

Jag skyndar mig att lämna upp lille Pierre hos mammas släktingar, ty själv är Berthe sällan hemma numera. Var håller hon hus manne? En smygande misstanke lurar inom mig sedan ett par dagar. Jag skjuter den gång på gång tillbaka, men om kvällarna, då jag sitter ensam i skymningen, träder den åter in på mig.

Det var nämligen en kväll, då jag satt så här vid mitt fönster, som jag plötsligt såg Berthe komma nedåt gatan. Jag blev helt glad vid tanken på, att hon kanske skulle hitta upp till mig, som hon gjort emellanåt den här vintern, men — nej, hon styrde tvärs över gatan mot redaktörens hus. Och hastigt som en blixst slog det ned i mig: det är Charles Stern, den unge läkaren vid sjukhuset härnere, som är hyresgästen där uppe i gavelrummet, det är honom hon nu går till. Att jag ej förr känt igen honom! Men avståndet är ju långt, och trots att han sover för öppna fönster, har jag ej så tydligt kunnat urskilja hans ansikte. Nu tyckte jag emellertid med ens, att jag såg honom drag för drag, där han satt framme vid fönstret. Och ett par minuter senare stod Berthe i rummet. Den svarta sorgslöjan bildade liksom en mörk ram kring hela hennes smärta gestalt, ljusskenet från taklampan föll rakt ned över henne, mannen vid bordet reste sig hastigt upp... Alltsammans var som en tavla: sorgen eller ödet, som kommer på besök. Ett ögonblick stirrade jag dit ned, som om det verkligen gällt att beskåda ett konstverk, men strax därpå vände jag mig bort liksom om någon ertappat mig med en indiskretion. Nej, jag har ej rätt till deras

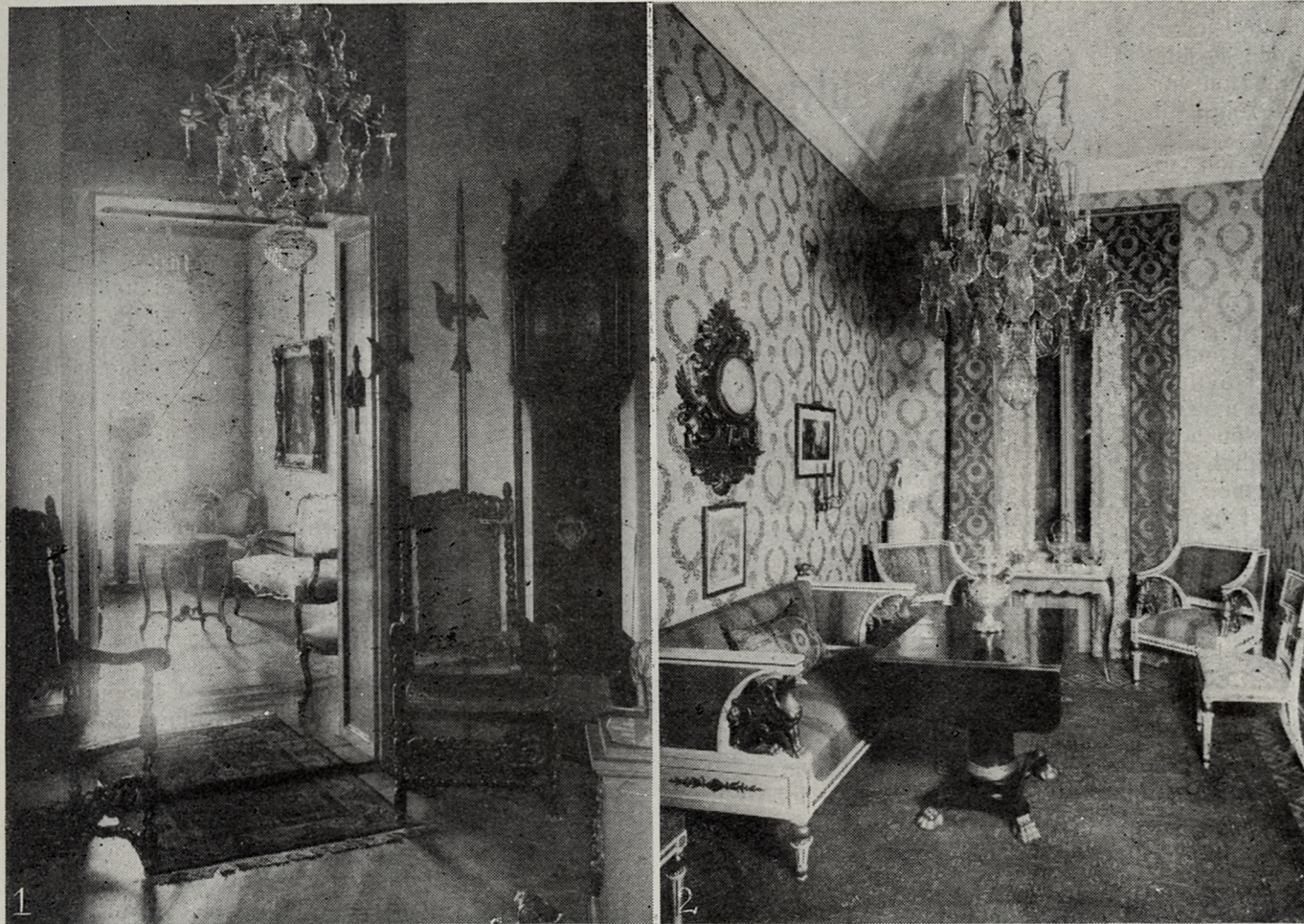
Möbeltyger = Bomullstyger = Gardiner
Hemvävda, starka och vackra. * **Konstfliten, Göteborg.**

TAPETKOMPANIET

Katarinavägen 7, STOCKHOLM

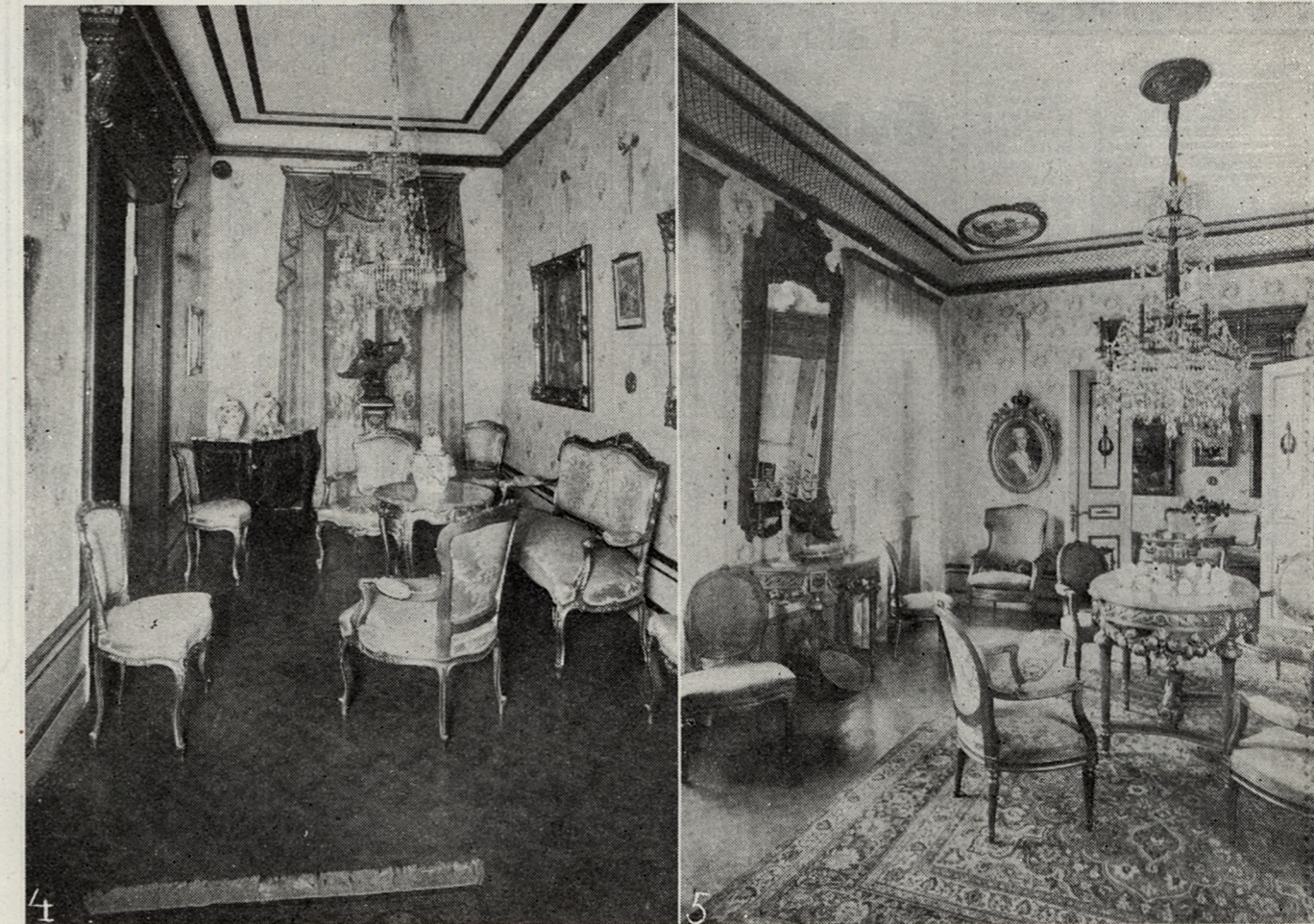
R. T. 9905. Telegr.-adr.: Tapetkompaniet

Säljer bästa T A P E T E R över hela riket. Sörsta sortering av modernaste in- och utländska kvalitéer till lägsta priser. Begär omgående prover från oss. Till landsorten mot postförskott eller efterkrav. Bästa inköpskälla för målare och större förbrukare.

1. Hallen. 2. Empiresalongen. 3. Waldemar Nyström. 4. Rococo-salongen. 5. Louis-seize-salongen. 6. o. 7. Köket.

En samlare och hans hem.

hemlighet, ej ens rätt att känna den motvilja, som hastigt steg upp inom mig. För att komma bort från allt detta gick jag fram till pianot, fill den enda vän, som jag helt kan lita på. Och jag spelade länge den kvällen.

Kastanjealléen har slagit ut i natt. Då jag vaknade i morse såg jag de första fina ljusgröna bladen från en av trädkronorna, och samtidigt visste jag, att något roligt skulle hända mig under dagens lopp. Jag hade helt anspråkslöst tänkt mig, att en av eleverna skulle komma med en knippa violer eller att Berthe skulle bjuda mig på middag eller något annat i den stilen. Men aldrig hade jag kunnat drömma att detta skulle hända. Ett brev från Georges!

Jag saft länge och höll det i min hand innan jag vågade bryta det. Men när jag äntligen läst var också all bestörning borta. Det tycktes mig med ens som om jag hela tiden vetat, att han skulle skriva till mig och skriva just så som han gjorde — som om vi aldrig varit skilda åt.

Det var ett långt utförligt brev. Jag fick följa honom genom hela det senaste året, veta hur allt gått till, hur han blivit allvarligt sårad ungefär samtidigt med att den stora olyckan drabbade mig, hur han genast beslöt att skiljas vid mig då han ej ville att jag skulle gifta mig med en krymping, hur penningfrågan även spetad in (och jag är tacksam för att han ärligt sade mig det) då han ej visste vad vi skulle leva av när jag, som var van vid ett liv i överflöd, ej längre hade någon förmögenhet. Han berättade, hur han hela tiden känt att jag ej skulle gilla hans beslut, hur han hela tiden kämpat emot sina känslor och hur han nu, sedan han som internerad vistades här i Schweiz och visste att jag fanns i samma land, ej längre kunde stå emot sin längtan att få träffa mig. Ville jag nu endast låta honom få komma?

Om jag ville! Jag satte mig genast ned

för att skriva svaret — och vilket svar! Även det var berättelsen om ett helt års liv, om ett helt års misslyckade kamp att glömma. Men jag talade även om en annan kamp, en som lyckats mig bättre — kampen mot fattigdomen. Jag var ej längre den rika bortskämda flickan han känt, försaker och umbäranden skrämde mig ej. Och vad gjorde det mig att han var krymping! Jag hade ju själv alltid dragits med en sjuk fot, hade alltid fruktat, att han stött mig tillbaka för den skull. Ingenfing förskräckte mig numera — ingenting om han bara ville komma. Och jag talade om det vita hotellet här mitt emot, om de internerade soldaterna, som gå här fram och tillbaka i kastanjealléen, om hur jag förgäves sökt honom bland dem hela detta året, om fönstret som lyste om kvällarna.

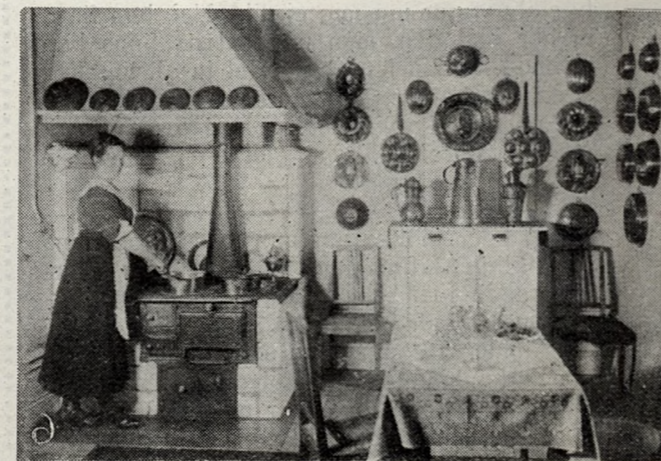
Det blev ett brev på nära 12 sidor, och när jag skrivit det, gick jag genast till posten. Efteråt måste jag göra en promenad i det vackra värvädrat. Vilken härlig dag!

En sorgligt nyhet bringade den mig likväl. Då jag på hemvägen ville hämta min tvätt i den lilla stryknärtingen var där stängt och tillbommat. Intet litet rosigt ansikte log längre bakom rutan åt mig. Jag gick in i affären näst intill för att höra efter, och fick då av den vackra italienskan veta, att strykerskan sedan en vecka låg på sjukhus. Det var blodpropp i benet, och det bleve nog långvarigt. Den lilla hade inackorderats hos släktingar på landet. Ja, så var det med den saken, och min tvätt kunde jag hämta hos strykerskan lite längre ned på gatan, hon hade lämnat dit alltsammans innan hon gick till sjukhuset. Italienskan tycktes ej synnerligen berörd av denna historia, men för mig var det som om ett mörkt moln dragit över min lyckohimmel. Det var ju med henne som jag velat byta för ett par månader sedan. Och nu låg hon där på sjukhuset under det att jag gick min lycka till mötes. Vad rollerna ändå fort bytas om här i världen.

DET ÄR INTE OFTA MAN I EN STOCKHOLMSVANING kan få intrycket av att gå omkring i ett kungligt lustslott — Petit Trianon eller Drottningholm, man tvekar vilket man skall bestämma sig för — men hemma hos konstnären Waldemar Nyström, får man alldeles avgjort förmåelser av l'ancien régime i dess blomstring.

Redan den annars så ogemymliga tamburen är förvandlad till ett imponerande förrum i barock och förvandlingen har åstadkommit genom en praktfull kristallkrona från 1600-talet, ett par snidade karmstolar med gyllenläder i sitsen och rottingflätade ryggar och en ärevärdig holländsk golvklocka i hörnet. Väggarna äro vittrappade och mot den gråvita bakgrunden avteckna sig hillebarder och morgonsjännor med konstrikt arbete.

Vi hade kallat barockkronan, som var det första som möter våra blickar, en praktpjäs, men då hade vi ännu icke sett de två franska kristallkronorna i Louis quinze och Louis seize-salongerna, som ställa denna i skuggan. Man kommer från tamburen in i ett smalt litet kabinett i ren Louis quinze, förgyllda möbler klädda med skärt siden och Mariebergskruror på bordet och på den utsökta byrån. Där tronar även ett sällsynt vackert och väl bibehållet ställ för krämkoppar av samma sällsynta fabrikat. Kristallkronan härinne är vad fransmännen kalla u bijou, men i den större Louis-seize-salongen i blått, som vi nu träda in i, har herr Nyström placerat sin största skatt i den vägen. Det är en sällsynt fulländad pjäs med ovanligt vacker lustre på prismorna. Mittstammen är av

blått, genomskinligt glas med diskret förgyllning och hela kronan är ovanligt elegant byggd. Vi beundra bl. a. ett stort pastellporträtt av Gustav III, utfört av samtida mästare. För att ge en värdig ram åt de konstföremål, som här med pietetsfull hand sammanförts, har herr Nyström låtit dekorera om det moderna rummet i gustaviansk stil med förgyllda dörrinramningar och medaljonger i taket av Taraval. Marieberg är också här rikt representerat och franska bronser i tidig empire.

Den tredje salongen i delta konstnär- och samlarhem är hallen i ren empire, vitt, guld och grönt och gör ett lika hemtrevligt som förnämt intryck. De förgyllda griparna på soffan och länstolarna, klaffbordet med lejonfassar och den förgyllda väggklockan med rik skulptering, allt för tanken på Napoleon och hans pompösa tid. En utomordentlig kristallkrona finna vi också här och ett lebord med bricka från Marieberg.

En sann fröjd för en husmor är att kasta en blick i herr Nyströms kök, där den gamla svenska herrgårdens traditioner synas upprätthållna. Massor av glänsande, nyputsad koppar pryda väggar och hyllor, och en del drivna kannor och välkommer ha dessutom ett högt konstvärde.

Herr Nyström drömmer nu om att få inreda ett barockrum med snidade ekskåp, tunga karmstolar och gobelänger, det skulle komplettera den exposé av olika stilar, som han samlat omkring sig med lika stort konstförstånd som smak. Och till hösten hoppas han kunna förverkliga sina planer på en barockinteriör utan vank.

Georges kunde ej komma så fort som jag väntat. Han är ännu alltför sjuk att kunna få förflytta sig, men så fort han får permission att resa kommer han hit. Det vita hotellet lockar honom, han känner att han skall bli bra så fort han kommer dit, säger han, tålmod! endast ett par veckor ännu. — —

Tålmod! Har jag ej fått lära mig det tillräckligt! Men min längtan är ej längre så tung att bära, ty var dag får jag brev från Georges. Var dag ett nytt bevis på att bandet mellan oss stärkes. Jag kan vänta nu hur länge som helst.

Den lille Pierre ger mig också full selsättning. Nästan varje eftermiddag går jag ut med honom. Hans mamma har allt mindre och mindre tid för honom. Det börjar att talas om Berthe; alla möjliga rykten äro i omlopp, och hur undandraget jag än lever, har jag ej undgått att höra några anspelningar på henne och Charles Stern. Var gång skulle jag velat ropa: nej, nej, det är inte sant! Men så har jag påmint mig scenen här i sånstret mitt emot, och jag har ej kunnat annat än tiga och svälja. Ty varför gick väl Berthe upp till honom den där kvällen?

Jag fick svar på den frågan häromdagen. Berthe kom upp till mig alldeles blek av sinnesrörelse.

— Har du hört vad man beskyller mig för? frågade hon så fort hon kommit inom dörren.

— Ja, nickade jag till svar, jag har hört några anspelningar på dig och Charles Stern, om det är det du menar?

— Och du tror dem, snyffade hon. Jag ser på dig, att du tror alla de nedrigheter de saft ihop om oss.

— Jag tror ej på vad människor prata, sade jag så lugnt jag kunde, men jag måste väl tro mina egna ögon.

Och jag berättade, att jag en kväll sett henne uppe i redaktörens gavelrum.

— Men Henriette, hur kunde du tro! Du som visste hur jag avgudade Pierre...

— Vad skulle jag väl tro när jag såg dig därinne hos honom?

— Ja, jag vet, det var oförsiktigt, men låt mig förklara...

Och hon berättade mellan snyffningarna allt som varit mellan henne och Charles Stern. Han var en vän för henne, den bästa, mest trofasta vän man kunde tänka sig.

Han var den ende som förmått skingra sorgen för henne en smula. (Jag hade alltså ej varit något för henne, ah, Berthe, jag som försökt göra allt för dig!) Och det var han som fått henne att leva upp på nytt! Han hade kommit henne att inse, att livet ej var slut för henne, att det fanns andra verksamhetsfält. Hon hade alltid intresserat sig för sjukvård, och i början av kriget hade hon gått igenom en längre kurs. Nu drog han nytta härav, fick henne att leva upp vid tanken på att hon skulle gripa sig verket an, få ett arbetsfält att verka för, bli till nytta för sitt land.

— Ser du, sade hon, så underligt det låter, men min lille Pierre är mig ej nog. Jag kan ej tänka mig livet utan honom, men för att leva måste jag likväl dessutom ha något annat att verka för; jag hör ej till den sortens kvinnor, som uteslutande kunna vara barnjungfrur. Naturligtvis hade jag aldrig tänkt att skilja mig vid Pierre. Min dröm var att få ett eget sjukhem i Frankrike, där jag kunde få ha min gosse hos mig och samtidigt känna, att jag var till nytta för mitt land. Ett slags konvalescenthem för soldater efter kriget, eller något dylikt. Ännu är det ej riktigt klart, men jag vill hem till Frankrike igen, vill ej vara beroende av mina schweiziska släktingar här utan vill fostra upp mitt barn på egen hand och för egna medel. Pierre skall bli fransman som sin far, jag vill att han skall växa upp i sitt land.

— Du förstår, fortsatte hon lugnare, det var allt detta jag talade med Charles om. Jag vågade ju ej säga något till mina släktingar härom. De skulle endast ha försökt

PIANINON

av förnämsta fabrikat & lager från flera kungl. hovleverantörfirmor. Moderna stilar, olika träslag. Goda avbetalningsvillkor. Rabatt vid kontant köp.

Tillskriv oss genast om Ni är spekulant.
A.-B. Fogelqvists Musikhandel,
Tel. 691. Norrköping. Tel. 991

Studenter

erhålla anställning som elever på apotek. Avlöning genast. Upplysning om framtidsutsikter, avlöning m. m. genom Apotekarnas Platsbyrå, Stockholm 8.

Vasa Fotomagasin A.-B.

Göteborg
köper, säljer och byter begagnade kameror m. m. Tillskriv oss. Tel. 18673

En plats annons i
Vermlands-Tidningen
läses i över
Vermlandshem **10,000**

Länets enda dagliga tidning.
Huvudkontor: Karlstad.

Ilip Holmqvists Handelsinstitut

Norra Allégatan 7, Göteborg.
Grundat 1885. Rt. 2127 & 9160. Främsta och största enskilda handelsläroverk i landets främsta handelsstad. Egen läroverksbyggnad.

Sydsvenska Kredit Aktiebolagets ställning den 31 maj 1919.

Tillgångar:	Skulder:
Kassabehållning 6,752,613: 36	Aktiekapital 40,000,000: —
Obligationer 12,874,271: 42	Reservfond 20,000,000: —
Svenska satspapper ... 7,500,000: —	Dispositionsfond 2,000,000: —
Fastigh. o. inventarier 7,318,947: 08	Pensionsfond 500,000: —
Reverser mot säkerhet 132,753,536: 38	Depositions- och kapitalräkningar 143,665,808: 08
Växlar 89,386,805: 04	Sparkasseräkning 78,922,382: 19
Kreditiv- o. löpande räkningar 80,072,700: 11	Giro- o. löpande räkn. 54,571,843: 05
Hos inhemska banker 2,717,167: 04	Postremissväxlaräkning 9,947,081: 47
» utländska » 24,351,172: 51	Till inhemska banker 5,700,000: —
A andra räkningar ... 16,008,825: 08	» utländska » 5,339,316: 77
	Av utl. banker insatta 4,291,248: 43
	A andra räkningar ... 14,798,358: 03
Kr. 379,736,038: 02	Kr. 379,736,038: 02

Utmärkta organ

för
annonsering i landsorten:

Arvika: Arvika Tidning.	Luleå: Norrbottens-Kuriren.
Avesta: Avesta Posten.	Malmö: Skånska Aftonbladet.
Borlänge: Borlänge Tidning.	Mariestad: Tidning för Skaraborgs län.
Borås: Borås Tidning.	Mora: Mora Tidning.
Eksjö: Eksjö-Tidningen.	Norrköping: Norrköpings Tidningar.
Engelholm: Engelholms Tidning.	Nyköping: Södermanlands Nyheter.
Eskilstuna: Eskilstuna-Kuriren.	Nässjö: Nässjö-Tidningen.
Falun: Falu-Kuriren.	Oskarshamn: Oscarshamns-Posten.
Gefle: Gefle-Posten.	Sköfde: Skaraborgs Läns Annonssblad.
Halmstad: Hallandsposten.	Sundsvall: Sundsvalls-Posten.
Hedemora: Södra Dalarnes Tidning.	Säter: Sätters Tidning.
Hälsingborg: Hälsingborgs Dagblad.	Trelleborg: Trelleborgs Allehanda.
Härnös d: Härnösands-Posten.	Uddevalla: Bohuslänningen.
Höganäs: Höganäs Tidning.	Uppsala: Tidningen Upsala.
Jönköping: Smålands Allehanda.	Umeå: Västerbottens-Kuriren.
Kalmar: Barometern.	Visby: Gotlänningen.
Karlskrona: Karlskrona-Tidningen.	Västerås: Vestmanlands Läns Tidning.
Karlstad: Karlstads-Tidningen.	Växiö: Smålands-Posten.
Katrineholm: Katrineholms-Kuriren.	Ystad: Södra Skåne.
Kristinehamn: Ansgarii-Posten.	Örebro: Örebro Dagblad.
Landskrona: Landskrona-Posten.	Örnsköldsvik: Örnsköldsviks-Posten.
Linköping: Östgöten.	Östersund: Jämtlands-Posten.
Ludvika: Ludvika Tidning.	Östhammar: Östhammars Tidning.

I alla väder
är
**Gahns
Maniol**
det bästa
för huden.

HUSÖVARNA SYMASKINER

Förmånliga
afbetalningsvillkor.

34 läsåret. Höstterminen börjar den 21 aug. 1919. 35 lärare Över 700 elever årligen.
Gymnasialavdelning. Studentkurs. Korrespondentkurs. Bankkurs.
Handelsskolans högre och lägre avd. för folkskolebildade.
Platsförmedlingsavdelning med vidsträckt förbindelser. Begär prospekt.

avråda mig och få mig att avstå. Men Charles förstod mig och hjälpte mig med mina planer. Han lät mig gå som elev på sjukhuset — det var där jag var då ni alla undrade på mig.

— Men varför gick du till honom den där kvällen, Berthe? invände jag sakta.

— Ja, varför, varför? klagade hon. Jag kan ej förklara det, visste hela tiden att det var oförsiktigt, men jag kände mig så ensam den kvällen, hade ett sådant behov av att tala med en vän, och jag hade ju ingen annan att gå till.

Åter kände jag bröstet snöras samman. Du hade ju mig! ville jag ropa. Men jag lyckades behärska mig och sade endast:

— Men Charles, Berthe, hur tror du han kände det?

— Jag vet, svarade hon. Charles älskade mig en gång i tiden, kanhända gör han det ännu. Men jag kan försäkra dig, Henriette, att han aldrig med ett ord talat till mig här om sedan jag blev gift och änka.

— Och du, Berthe? frågade jag lågt.

— Ah jag! sade hon. Vad kan jag väl numera känna sedan Pierre är död. Du vet hur jag älskade honom, hur hela min själ ännu hänger fast vid hans minne. Men vad vet jag ens hur det kunnat bli — kanhända i en framtid när några år hade gått om — Men nu ha de förstört alltsammans för oss, ropade hon plötsligt och knöt handen i riktning mot majorens villa. Det är därifrån förfallet kommer. De sågo mig gå in till Charles den där kvällen och som de kända mina släktingar, måste de naturligtvis genast underrätta. Ah, så jag hatar dem, dessa stränga moralens väktare i all sin oförvitlighet!

Jag försökte lugna henne, infala henne att allt nog åter skulle bli bra, men hon lät ej trösta sig.

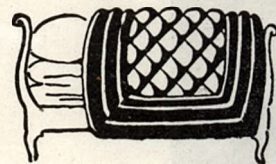
— Nej, nej, snyftade hon. De ha rivit sönder min dröm, ty något mer än en dröm var det ej. Men nu ha de gjort den till något annat, något fullt och vidrigt. Nu kan jag ej se Charles mer, nu tycker jag endast att allt emellan oss är smutsigt, varje blick, varje ord. Det kan aldrig mera bli som förr. Nu har jag endast en vän kvar och det är du, Henriette, tillade hon.

— Men de orden, som jag väntat så länge på, skänkte mig numera ingen glädje.

För sista gången sitter jag här uppe på 3:dje raden. D. v. s. för sista gången som åskådare. Georges kom nämligen i går kväll, men jag har ej sett honom ännu. Han ville ej, att jag skulle möta vid tåget. Kanske trodde han att mitt första intryck av honom som krympling, skulle bli sorgligare, om jag såg honom vid en järnvägsstation än om han satt i en vilstol. Ack, Georges, hur litet du ännu känner min kärlek! Emellertid fogade jag mig i hans önskan att fåligt vänta några timmar till. Men alltsedan tidigt på morgonen har jag suttit här vid mitt fönster och sett bort mot det vita hotellet. Var finns Georges manne? Bakom vilket fönster sitter han och spejar över till mitt?

Ännu dröjer det en timma innan jag anständigvis kan gå och ringa på dörborta. Och för att förströ mig en smula låter jag blicken än en gång glida ned på scenen. De allra bästa dekorationerna ha beställts i dag. Fruktträden stå i full blom, glyciner-nas matt-violetta rankor hänga yppigt kring väggar och spaljeer och i majorens trädgård punkar det stora magnoliaträdet med en rikedom av skära blommor. Den fina hunden sitter utanför grinden och tycks ha svårt att bestämma sig hur man bör förhålla sig en sådan här vacker dag. Men plötsligt bli värdigheterna honom övermäktiga, han glömer sin värdighet och med svansen rakt ut i vädret sätter han iväg så fort benen orka

DUN TÄCKEN

Dubbelt hållbara mot
vaddtäcken.

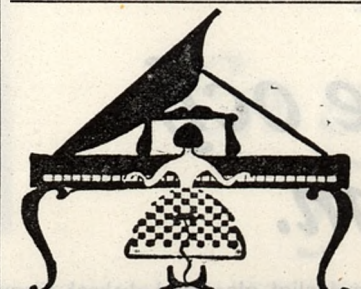
Högsta komfort.

J. SVENSSON & BOURGHARDT
SPECIALFABRIK - VINSLÖV.

Katalog
på
begäran.

Rikstel.
20 &
121.

A. B. FÖRENADE
PIANO- & ORGELFABRIKER
GÖTEBORG.

Flyglar, Pianon, Orglar
från landets förnämsta
fabriker.

Använd alltid vid Edra bak Cederroths Jästpulver

så erhåller Ni de läckraste tårter och kakor. Det åsädskommer en lucker jäsnig och lämnar ingen bismak. Pris pr burk 25 öre, i varje välsorterad affär.

Cederroths Tekniska
Fabrik, Stockholm.

Mot mal, kackerlackor, väggghyrtor, flugor och andra dylika insekter finnes intet bättre utrottningsmedel än

Kammerjäger.

Finnes i askar à 0,80 och 1,50 i alla Färg- och Kemikalieaffärer samt hos ensamimportörerna Aktiebol. Eug. Wingård, Malmö.

STEINWAY

Ensamagentur: Steinway & Sons
Lundholms Pianomagasin
Jakobsbergsgatan 38, Stockholm.

Ärade husmödrar!

Det är Er måhända obekant vad Sveriges bästa och pålitligaste hjälpmedel vid småbak heter? Det heter Gooda-Jästmjöl. Burkar å 15, 25 och 50 öre köpas och Några beprövade recept fås gratis överallt.

Handelsaktiebolaget Sten Sjögren & Co.

VITRUMS FERROL

är det kraftigast aptitgivande och mest stärkande av alla moderna organiska järnpreparat. Synnerligen lättmält fördrages det av den ömålteste mage. Vid blodbrist och svaghet av största verkan. Dess angenäma smak gör att det med lätthet tagas av såväl barn som vuxna.

Tillverkas å **APOTEKET VASENS DRUG-HANDELS LABORATORIUM STOCKHOLM**

Originalflaskor om 500 gram. Finnes å alla apotek.

För den nyfödde.

Komplett utstyrelse, stora praktiga plagg välsytt av gamla goda tyger. Provkartong 10 kr. Extraeleganter 12:50. Praktiskt sänglinne 20 kr. Finaste piquétröjor 4 kr. Bärmantlar 6 kr. Fin fina mössor 3 kr. Fru Caspersson, Järntorgsgatan 3, Örebro.

Jag har provat Ahlbergs jästpulver.

Det är verkligen bra. Det jäser kraftigt och ger ingen bismak. En verkligt god nyhet för alla husmödrar: (Utdrag ur ett brev) Ahlbergs jästpulver säljes överallt: i parti hos Carl Ahlberg. Riks. 5265, St.-t. 15913 och 26090.

ROPA UT

över hela landet, att vår firma är det bästa inköpsstället ifråga om manufaktur, korta varor, husgeråd, verktyg m. m. Vi sälja endast goda varor och hålla verkligt låga priser. Sänd oss en provorder! Ni blir belåtna!

Ahlén & Holm, Stockholm.

VOLTA elektriska reseströmkärl med packad först i kofferter
ELEKTRISKA AKTIEBOLAGET VOLTA
ULVSUNDA PR. STOCKHOLM
UTSTÄLLN. BIRGERJÄRISG. 21

bära honom i riktning emot den öppna platsen, där alla traktens hundar brukar samlas.

I majorens frägdgård är emellertid allt korrekt som vanligt: mor och dotter sitta vitklädda och sy, fästmannen kommer på visit och kysser på handen... man är himmelsvitt höjd över något så lumpet som skvaller och förtal. Och nu först inser jag hurdan jag själv hade blivit om jag fått fortsätta mitt liv i överflöd, om jag fått fortsätta min bekymmerslösa tillvaro där nöd, sjukdom, olyckor endast voro något i stil med tidningsrubriker, något avlägset sorgligt, som man försökte bota med att skriva på subskriptionslistor och ge välgörenhetsbasarer. Där arbete ansågs liktydigt med visiter och vitbroderi, där tanklöst förtal var så gott som det enda samtalsämnet. Ack, man menade ju ingenting illa, ville ej ens göra en mask förnär; det var ej ens fel att man ej kunde sätta sig in i känslor som man aldrig känt, strider som man aldrig genomkämpat, Allt det som man själv måste ha lidit sig till att förstå.

Och ofrivilligt gå mina blickar bort mot det stora sjukhuset, där den stackars strykerskan nu ligger sedan nära sex veckor. Kunde jag endast göra något för att lindra hennes nöd! Hon som endast för ett par månader sedan var så lycklig. Vet hon manne, vad som väntar henne då hon kommer hem. Vet hon, att hennes man varje kväll sitter inne i butiken hos den vackra italienskan? Vet hon, att hennes lilla hem skingrats, att möblerna sålts och att rummen hyrts ut? Stackars avundsvärda, lyckliga moder! Mätte hon åtminstone få glädje av sitt barn!

Och åter låter jag blicken vandra över scenen tills den slutligen stannar vid redaktörens villa. Gavelrummet där uppe är tomt; Charles Stern har lämnat landet, och gått ut som läkare i franska armén. Det var det enda sätt han kunde tänka ut för att tysta munnen på förtälet. — Flickan i köket ligger ofta framstupa över köksbordet och gråter. Men redaktören själv är sig lik. I sin gamla grönskimrande rock ser han lika frusen ut i vårsolen som mitt i vintern. Han gnuggar sina kalla händer och ser upp mot himlen med samma orubbliga tillförsikt, vare sig solen skiner eller ej. För honom tycks tid och rum ej längre existera — han har redan nått den stora friden.

Jag ser på klockan och märker att timmen snart är tillända. Alltså är det tid för mig att lämna min åskådarplats för att själv gå dit ned på scenen. Mätte jag nu kunna spela min roll så väl som möjligt! Jag har ej längre ungdomens hänförelse att ge, begär endast i all ödmjukhet att kunna fylla min plats och vara till nytta därnere. Är det ej mycket nog att ej längre behöva vara en överksam åskådare! Och med hjärtat fyllt av tacksamhet och tillförsikt går jag genom den blommande kastanjeallén, bort mot den vita villan.

Iduns kvinnliga akademi.

MED ANLEDNING AV ATT FRU GERDA Lundequist-Dahlström, som inom Iduns kvinnliga akademi representerar teatern, är i tur att utgå ur densamma, rikta vi härmed en vädjan till vår läsekrets att insända förslag på någon kvinnlig representant för samma konstgren att intaga hennes plats. Vidare anhåller akademien, att våra läsare ville inkomma med förslag till pristagare för 1919, med angivande av någon svensk kvinna, som kan anses berättigad till hederspriset, 1000 kronor, för belönande eller främjande av någon förtjäntfull kvinnlig gärning. Respektive förslagsställare torde så utförligt som möjligt motivera sina förslag samt underteckna dem med sina fullständiga namn och adresser. Förslagen skola insändas till akademiens sekreterare doktor Karolina Widerström, Gamla Kungsholmsbrogatan 19, Stockholm, ju förr dess hellre, men senast före utgången av oktober månad.

Mot grått hår och mjäll.

Härmed meddelas att det utmärkte och så mycket efterfrågade härvattnet mot grått hår som förhindrar häravfall och fullständigt borttager mjäll och som i över 40 års tid förts i Fanny Gelins Parfymmagasin, Malmstorgsgat. 5, Stöhm, numera fås under adr. Firma Fanny Gelin, Norrviken, Riks- och Skölmstel. Norrviken 214. Pris 6:30 kr. fraktfritt.

Velvet Complexion.

Överträffligt hudmedel. »Velvet Complexion» är en mjölkliknande vätska som utan tvivel är framställd av mandel. Vilka ytterligare ingredienser, som släta ut rynkor, göra musklerna fasta och giva hyn klarhet och vithet, vet jag ej. Något trolleri är det. Ur Anna Söderberg: Skönhetsvård. Pris kr. 8:— plus porto. FRANSKA PARFYMMAGASINET, Hovleverantör. Drottninggatan 21, Stockholm.

Ett parti svarta **SILKESSTRUMPOR** inkommet. Pr par **Kr. 4.50.** Hälsingborgs Lin-teaffär, S. Förstadsgatan 2, MALMÖ. Tel. 48 12.

FREJAMI PASTILLERNA fylla såväl hygienens som den goda smakens krav. Välgörande vid fall av hosta, heshet och liknande åkommor. **REN SOCKERPRODUKT!** SÄLJAS ÖVERALLT!

SMUTSIGA TYGSKOR

bliva på ett par ögonblick som nya, om de putsas med Vikings Textil-Krämm, utmärkt flytande putsmedel för tygskor. Finnes i olika färger. Fallor ej av och färger ej från sig, som andra tygpastor, utan fäster vid tyget. Bör användas enligt å varje flaska befinnlig bruksanvisning. Om ej Eder handlande för varan, sändas minst tre flaskor direkt från fabriken. Tillverkare: Industri-Aktiebolaget Viking, Örebro, Kungl. Hovleverantör.

Tillverkare: Industri-Aktiebolaget Viking, Örebro, Kungl. Hovleverantör.

Vid Aringsbergs Hjälpension för flickor

börjar höstterminen den 30 aug. Undervisning meddelas i alla skolämnen och i musik. Infödda språk-lärarinnor. Endast friska, välartade och normalt begåvade barn mottagas. Prospekt sändes på begäran. Elsa Kjellander. Adr.: Aringsberg, Alvesta. Rikstelefon: Alvesta 104.

Solidar Tvätt-Extrakt husmoderns oersättliga hjälp vid tvätt, skurning, diskning och varjehanda rengöring

Professor PATRIK HAGLUND'S Gymnastik-Ortopedisk-Kirurgiska Privatklinik. R. T. 7025. Slureg. 72, Stockholm. S. T. 8301. För behandling av stödj- och rörelseorganens skador, sjukdomar, deformiteter och funktionsrubbingar.

D:r A. KARSTEN Medicinskt Elektricitets-, Ljus- och Röntgeninstitut Kungsg. 60, STOCKHOLM Behandling av reumatiska åkommor.

Doktor J. Arvedsons kurs i Sjukgymnastik, maasage och Pedagogisk Gymnastik medför enligt kungl. maj:ts medgivande samma komp. och rättigheter som en kurs vid Gynn. Central-Institutet. Kursen 2-årig börjar den 15 sept. Prospekt på begäran gen. D:r J. Arvedson, adr. Odengat. 1, Stockholm.

Gymnastikdirektörsexamen avlägges efter 2-årig kurs av kvinnliga elever vid

Sydsvenska Gymnastik-Institutet. Ny kurs börjar 1 sept. Prosp. Major J. G. Thulin, Lund.

GÖTEBORGS GYMNASIUM Förmåligaste specialkurs i MASSAGE o. SJUKGYMNASTIK Gedigen och fullständig utbildning. Begär illustrerat prospekt

Stockholm Nya Gymnastik-Institut S:t Eriksgatan 32. 1-årig kurs. Begär prospekt!

Göteborgs Enskilda Handels-Gymnasium Fullständigaste ensk. handelsläroverk Framstående lärarekräfter. Studierektor: Föreståndare: ANDREAS CARLBERG ERIK BÖRNER Fil kand. Diplom. Dir. Avgångsex. fr. fr. Handelsögskola Göteborgs Handels- lan i Stockholm. Inspektör: OTTO NORDENSKIÖLD Fil. d.r. Prof. vid Göteborgs Högskola. Begär illustrerat prospekt!

Institutet för Kvinnliga Läkareassistenter, Nytorngat. 23 A, Stockholm. börjar ettårig utbildningskurs den 15 sept. 1919. Noggrann undervisning av kompetenta lärare i anatomi och fysiologi, sjukgymnastik och massage, friskgymn. och idrott, sjukdomslära, rörelselära, invärtes och utvärtes sjukdomar, laborationer, elektricitetsbehandling, fysikaliska behandlingsmetoder, sjukvård, barnvård och hygien. Praktiska övningar. Kursavgift 1,000 kronor. Platsanskaffning efter godkänd kurs. Begär prospekt!

Underlivslidande och dylikt undgås bäst genom bruk av livmoderspruta. Pris 15, 19, 23 kr., med båda rören 20, 25, 30 kr. Lämpligaste lösning är Noliberpulver 5 kr. pr ask. Livmoderspeglar 10 kr. Även andra sjukvårdsartiklar. Prislista mot 12 öre porto. **CARL G. SCHRÖDER,** Möllevångsgatan 53 b, Malmö.

FLÅTOR förfärdigas av Edert avkammade hår för endast 7 kr. pr st. Förstklassigt arbete garanteras. A. Johansson, Korsnäs, Obs! Adressförändring!

BAD ÄR HÄLSA.

Använd
FLORODOL-TVÅL,
då fördubblas badets
behag och hygieniska
värde.

